

nogen Ulykke deri, thi er det Kommunen, efter deres Oprindelse er det naturligt, at de falde tilbage til Kommunen, naar Lovgivningsmagten finder, at det Diemed, som de ere satte til at besørge, tjenes bedst paa den Maade, og ere de ikke Kommunens, maa det gaa paa anden Maade med dem. Det ærede Medlems nærmere Udvikling af den økonomiske Side bekræfter altsaa, hvad jeg før nævnte, at denne aldeles ingen Vanskelighed gjør ved Forslaget og ikke kan vække nogen Betænkelighed fra Statens Side. Hvad angaar Kommunerne, er det muligt, at det foruden disse Hjemmepenge kan koste Kommunerne Noget. Man maa ikke glemme, at alle Kommuner, de være større eller mindre, foruden andre lønnende Funktionærer have et lønnet Ræmmer- og Regnskabskontor, at Chefen for dette Kontor i de større Byer og den, der leder disse Forretninger i de mindre Byer, ofte er antagen som Byraadets Sekretær til at føre Forretningerne, og at han særdeles let kunde være Borgmesterens Sekretær i de mindre Byer — og med fornøden Assistance i de større, — er aldeles utvivlsomt; at dette kunde gjøres med en forholdvis ringe Tillæg til Udgifterne, anser jeg ogsaa for temmelig sikkert. At der gives en hel Række Kjøbstæder, hvor hele deres Budget og Bestyrelse ingenlunde er større og mange Gange mindre end de større Landkommuner, er jo ogsaa sikkert, og der staar dog Sogneraadets Formand som Udvænde for Sogneraadet uden at have en Tilsynsmand ved Siden af eller Haand i Haand med sig, og ofte med en saare tarveligt lønnet Sekretær. I de allerfleste Byer vil der altsaa aabenbart ikke være Tvivl om, at man, ialtfald uden nogen Udgift, der er værd at paaregne, vil kunne faae disse Forretninger besørgede paa denne Maade. I de større Byer vil det rimeligvis forvolde mere Udgift og navnlig i de største, som have en særegen Borgmester. Der er imidlertid Hjemmeindtagterne større, og naar der tales om, hvorvidt Adskillelsen skal finde Sted forinden Embedsledighed, da formener jeg, at man med Skjønsmhed vilde ordne dette Forhold ogsaa fra Statens Side imod de paagjældende Byer, som længe have havt Bistand til disse Forretninger, uden at angribe det Selvtjyreprincip, man her vil indføre for Kjøbstæderne. Altsaa, i denne

Udvikling af det ærede Medlem ligger der for mig ikke Noget, der tyder paa, at han ikke derom skulde kunne blive enig med Forslagsstillerne. Hvad nu derimod angaar Funktionerne for den nye Borgmester, som vil blive til efter vort Forslag, da vil jeg antage, at der kan være et Par ganske enkelte af disse Magistratsforretninger, som det mulig vilde være rigtigt at overdrage til Byfogden eller Politimesteren. Det er imidlertid et Spørgsmaal, som Forslagsstillerne have ment nærmere kunde drøftes i Udvalget, dersom det skulde nærmere fixeres ud over det almindelige Udtryk, der findes i § 1. Hvad derimod angaar den tredje Funktion, Statens Tilsyn, da kan jeg ikke skjønne rettere, end at vi i Kjøbstæderne have alt det Tilsyn, vi kunne ønske i Indenrigsministerens Stilling; han har jo Tilsyn med Kommunevæsenet i Kjøbstæderne, med Havnevæsenet, Regnskabsvæsenet og deslige. Borgmesterens Stilling er efter Kommunalloven følgende. Han skal efter § 4 være Byraadets Formand, efter § 8 skal han være fast Medlem af Valgbestyrelsen for de kommunale Valg, efter § 11 skal han lede Byraadets Forhandlinger og udføre dets Beslutninger, og efter § 12, der jo, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, nærmest siger paa Statstilsynet, skal han have Tilsyn med, at Raadets Beslutninger ere lovlige. Det hedder nemlig i denne Paragraf: „Finder Borgmesteren, at en tagen Beslutning overskrider den Byraadet tilkommende Myndighed eller i andre Henseender er stridende imod Lovgivningen, eller at den gaar ud paa at træffe en for Kommunen fordærlig Foranstaltning eller at negte Opfyldelsen af en Kommunen paahvilende Pligt, kan han ved en Erklæring til Forhandlingsbogen midlertidigt sætte Beslutningen ud af Kraft. Herom gjør han snarest muligt Indberetning til Indenrigsministeren, der da afgjør Sagen. En Gjenpart af Indberetningen tilstilles samtidig Byraadet.“ Denne Bestemmelse bliver jo staaende ganske urørt, det er kun den ene Linie i § 2, vi søge forandret. Det er mig uforklarligt, at dette ikke skulde kunne udføres af en Mand, der er valgt ved dobbelt Valg, først valgt af sine Medborgere og dernæst ved Valg af et snevrere Kollegium af Byens vise Mænd sat ind som Borgmester. Hvorfor i al Verden skulde han ikke kunne